

Minden gazdagságunk

Számon tartjuk a kincseinket. Mások is eszerint mérnek bennünket, hogy milyen értékeink vannak anyagiakban, szellemiekben, emberi kapcsolatokban, milyen gazdag életet tudhatunk magunkénak. Ezek mind fontosak, de nem vetekedhetnek azzal a gazdagsággal, amit pünkösöd hozott nekünk.

„Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlóvá leszünk hozzá, és olyanak fogjuk őt látni, amilyen valójában.” (1Jn 3:2) A szeretet apostola megismerte és megbecsülte Isten legnagyobb ajándékát, hogy gyermekivé tett minket az Úr, amikor kitöltötte Szentlelkét ránk. Az első pünkösdtől kezdve, mind a mai napig így ajándékozza meg az Övéit, az istenfiúság Lelkével pecsételi el, tölti be bizonyosságának gazdagságával, őrzi az örök életre mindegyiküket.

Téged is, ha gyermeke vagy! Mindig átjár a hitüket először nyilvánosan megvalló testvéreim boldogsága, amint küzdenek a szavakkal, hogy elmondják azt, ami kimondhatatlan: Jézus Krisztus engem, elveszettet megkeresett, megváltott, elfogadott, az Övé lettem, betöltötte életemet Lelkének gazdagságával. Pedig, csupán a kezdetén

vannak az Isten szeretetének, csodálatos terveinek számukra elkészített útján. Miért érznek így? Azért, mert Isten kimondhatatlan gazdagságának zálogaként betölti őket Pártfogó, igazságra vezető Szentlelkével.

Fohászkodunk értük, maradjanak is meg hűségben mindvégig, hogy elnyerhessék

azt a kincset, amit Jézus Krisztus készített el megváltott gyermekeinek örökkévaló országában! Ezen a pünkösdön az új testvérekért való hálaadással együtt fohászkodjunk magunkért, hogy megbecsülve a Lélektől kapott gazdagságunkat, Isten iránti hűségben, szent életben előttük járjunk, örömmel szolgálva

tálcumaink és lelki ajándékaink szerint.

És együtt érzünk célba, amikor nyilvánvalóvá lesz, mit is kaptunk a kegyelem Urától!

Újvári Ferenc lelkipásztor

TE DEUM LAUDAMUS!

Jöjj Szentlélek,
áradj szét bennem!
Békét hozó viharoddal
töltsd be a lelkem!
Tégy követeddé, hogy
áradjon az Élet,
hisz Te vagy az egyetlen,
ki belülről éltet.

Simon András

Hozzánk illő módon tisztességben járjunk !

Róma 13, 8-14: *„Senkinek ne tartozzatok semmivel, csak azzal, hogy egymást szeressétek, mert aki a másikat szereti, betöltötte a törvényt. Mert azt, hogy ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, ne kívánd, és minden más parancsolatot ez az ige foglalja össze: „Szeresd felebarátodat, mint magadat,„ A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. A szeretet tehát a törvény betöltése. De mindezt valóban tegyétek is, mert tudjátok az időt, hogy itt van már az óra, amikor fel kell ébrednetek az álomból. Hiszen most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívókká lettünk: az éjszaka múlik, a nappal pedig egészen közel van. Tegyük le tehát a sötétség cselekedeteit, és öltünk fel a világosság fegyvereit. Mint nappal illik, tisztességben járjunk: nem dorbézolásban és részegeskedésben, nem szeretkezésben, és kicsapongásban nem viszálykodásban és irigységben, hanem öltözzünk magatokra az Úr Jézus Krisztust; a testet pedig ne úgy gondozzátok, hogy bűnös kívánságok ébredjenek benne.”*

Fülembe csengett az evangéliumi karénekek 148. számú éneke, mely úgy kezdődik, hogy „Közelb hozzád, Uram” Ez az ének az Efézusi levél 2; 13. vers alapján íródott: *„Most pedig Krisztus Jézusban ti, akik egykor „távol” voltatok, „közel” kerültetek a Krisztus vére által.”* De hogyan lehet mind közelebb kerülni hozzád Uram? Vezessen álmom el, hozzád Uram közel? A menny dicsőségéről, egy dicsőséges hajlékról szól az ének, de milyen módon érhető el ez a dicsőséges ország ?

Az alapelvet a 10. vers adja meg. A szeretet alapelve. Ha valaki nem tesz ellene a szeretetnek, akkor jól tesz mindent. A törvény tartalma és betöltése a szeretet. A Jézus Krisztus törvényeinek belső tartalma a tökéletes szeretet. Aki ezeket betartja, az nem fél attól, hogy élete napjai rövidülnek, úgy látja, hogy az üdvösség jön közelebb minden nap elmúltával. A hívó ember napjai ugyanúgy fogynak, mint a

hitetlené. De ha nem erőszakosan törnek reánk, úgy látjuk, hogy minden nap közelebb vagyunk az üdvösséghez. Nem csak az idővel lehet mérni az üdvösség közelségét, hanem a lelki életünk fejlettségi fokával is. Hiába jön közelebb az üdvösségünk időben, ez nem elég, mert az üdvösség és a kárhozat egyformán közeledik az ember felé. Ha a lelki fejlődésünkre tekintünk, közelebb vagyunk-e, mint a megtérésünk időpontjában? Számunkra ez a döntő!

Az első szeretet nagyon fontos! De ha nincsenek gyümölcsei? Talán most kellene felmérni, vagy 10-20-40-50 év elteltével? Ha valaki úgy érzi, hogy gyümölcs nincs, és a szeretet langyossá vált, a forró szeretet meghűlt bennem, ha nincs közelebb..., akkor nézzük meg Isten igéjét! Lelkileg lépünk közelebb az üdvösség eléréséhez, az a feladatunk hogy az álomból felserkenjünk! Miről beszél itt Pál? Hiszen itt senki sem alszik. Az éjszakai álom nem viszi előre az embert. Pál azért használja ezt a kifejezést, mert nem tudatosan van az álom. Nem az ige mérlegén mérjük le a dolgainkat! A hívó ember is sok mindent álmodhat, amit éberen nem tenne. Az alvó hívó is ilyen! Nem tudatos a hívó élete, hanem esetleges, nem tudatos, hanem véletlen, spontán. Ideje az álomból felserkenni! Vajon nem altatott-e el bennünket a Sátán? Nincsenek olyan cselekedeteink, amelyeket ha odateszünk az ige mérlegére, belátjuk, hogy álomból tettük? A lelki alvásból született bűneinket oda kell tenni a golgotai kereszthez, és bocsánatot kérni! Engedjük, hogy Isten Igéje reflektorozza be életünket! Nem azért, hogy kipellengérezzük, hanem amikor körülvilágít, legalább én és te vegyük észre, és gyorsan változtathassunk az életünkön! A bűn ügyének rendezése mindig olyan körben esedékes, amilyen körben megtörtént. Pál a sötétség és a világosság képét használja. Az ember más képet tanúsít, amikor pizsamába van öltözve, illetve az Úr házában jelenik meg. Nem természetes az, hogy csak az Úr lát, vagy néhány testvér is. Az éjszaka elmúltával az a természetes, amikor az ember értékrendje változik meg.

Halálközelen megtapasztaltam, mennyire fő téma lehet a Megváltóval való találkozás. Hívó életünk teljes időszakában ennek a találkozásnak kellene kiszélesedni, és nem is csak akkor, amikor megmondta az orvos, hogy nincs több idő! Az ige három összefüggést említ meg, amelyeket nekünk ebben a kísértésekkel tele világban kell megélnünk:

- 1. önmagunkkal szemben,**
- 2. másik nemmel szemben,**
- 3. felebarátunkkal szemben.**

Ez a három viszonyulási forma mindig kísértésekkel volt tele.

önmagunkkal szemben: nem dorbézolással, nem részegeskedéssel, nem szeretkezéssel, nem kicsapongással, nem kábítószer használatával, nem viszálykodással, és nem irigységgel, stb. Könnyű lenne azt mondani, hogy a mai világ ilyen és ilyen! Mindezek veszélyeztetik az ember életét! A gátlások feloldódnak, ami a lelki életre nagyon veszélyes! Ha bennem él az Úr Jézus, nem engedhetem meg, hogy valami más motiváljon, és ne az Úr Jézus!

a másik nem iránti magatartással: a véglet, nem a végletekkel kezdődik el! Fellazultak a korlátok, amelyek a nemeket választották el! A családok stabilitása meggyengült. A „harmadik” ékelődött be a családok közé. A JóIsten ezt nem akarja! Az Ige az apostolon keresztül azt mondja, hogy nappal van, ébredjete fel! A földön is következménnyel jár az ilyen élet.

felebarát felé való viszonyulás: ne élj versengésben! Olyan világban élünk, ahol az ember nem azt teszi előbbvalóvá, hogy az Úr Jézushoz illő, valós dolgokat tegye, hanem azt nézi, hogy ki a riválisa, akivel felvette a versenyt! Közöttünk nem kellene ennek így lenni! Versenyezhetünk, de ne irigység által motivált módon, hanem az Úr Jézus példáját követő buzgóságból! Jó lenne elszigetelni magunkat a kísértésektől! A Sátán szeretné ezt összekeverni előttünk. A Biblia úgy fogalmazza meg: megelégedés. Ha úgy érezzük, hogy kezd elhalványulni, és más jön előre helyette, akkor boruljunk oda az Úr elé, mert egy gyilkos versengés kezdete ez. A körülöttünk levő világ befolyásol bennünket. Ha álomban éljük életünket,

egyszer csak a gonosz az élet kormányát kiragadja kezünkől. De mit tud tenni az a kisgyermek, akinek ezt, és azt sem szabad tenni? A JóIsten meg akar ajándékozni az Úr Jézus Krisztussal. De ha olyan tölti be szívedet, amellyel együtt az Úr Jézus Krisztus nem vállal közösséget, akkor imádság által sem valósulhat meg az ajándékozás. Mennyi alvó hívó lélek van a világon, akik nem érezték meg, hogy mit jelent a Jézus Krisztussal való közösség? Mert valamit megőriztek az emberek a bűnből. Előbb tisztítsuk meg szívünket! Öltözzük fel az Úr Jézus Krisztust, mert Ő nem jön addig a szívünkbe, amíg melengetett bűnt talál ott! Ő nem a múltat nézi, ha már felébredtünk, a kegyelmét nyilvánítja felénk. „Ne tápláljátok a testet kívánsággal!” Miért kell még visszagondolni a testre e szép gondolatok után? Azért, mert a Sátán nem mond le rólunk, és ott ólálkodik körülöttünk! A földi életünket, egész valónkat tudjuk a kívánságokkal táplálni! Nem mindegy, hogy milyen társaságot kedvelünk, mit nézünk meg, mit olvasunk el, vagy hová megyünk, stb. Vigyázzatok! A Jézus Krisztussal beteljesedett szívet nem lehet kitenni a kísértésnek, ha a szeretet a szívünkbe van, mert van egy másik, fentről irányított pálya a bűnnel szemben, melynek útját az Úr Jézus Krisztus végigjárta. Legyen hozzá méltó életünk! Ő kész arra, hogy bűnbocsánatban részesítsen bennünket!

Mészáros Lajos

Az Úr által rendelt alkalmak felismerése (Luk 19: 41 – 44)

Nagyon fontos dolog a **felismerés**! Annyira, hogy Izrael életében igen komoly negatív következménnyel járt.

Mindannyiunk életében elengedhetetlenül szükséges a felismerés. Magamra kell ismernem, hogy bűnös

ember vagyok, hogy az ige által megszólított most engem az Úr, és nekem most válaszolnom kell. Igent kell mondjak Jézusnak! Fel kell ismernem a meglátogatásom idejét!

Itt kezdődik el a hívó életem Jézussal. Ha ezt nem fogadom el, netán visszautasítom és nem ismerem fel a felkínált lehetőséget, úgy járhatok, mint Izrael népe. Rájuk a fogság várt, a meghurcoltatás és a szenvedés, nekem több veszítenivalóm van! Az örök életem! Különösen, ha ez volt az utolsó alkalmam és nem kapok több lehetőséget a felismerésre és a dolgaim rendezésére.

Azt mondja a 42-ik vers: „...**bár-csak felismerted volna ezen a napon...**” azaz **MA**, a békességre vezető utat! Ha Jézussal járom utamat, akkor minden nap feladataim vannak. Ezek lehet, hogy nem nagy dolgok (vannak olyanok is), de fel kell ismerjek minden alkalmat, amit az Úr ad. Feladataim és kötelezettségeim vannak a családban, gyülekezetemben, a környezetemben ahol megfordulok. Élek-e mindig azzal a lehetőséggel, amit Isten ad? Felismerem-e ezeket?

Azt olvassuk, hogy Jézus közelebb ért a városhoz. Most is közel van hozzánk. Itt van köztünk és néz minket! Jeruzsálemet látva sírt a város felett. Pedig sokan éljeneztek, szinte az egész város kivonult. Éltették és hozsannáztak. Ő mégis sírva és megszorodva nézte őket! Ha most reánk néz, mit lát? Sír-e vagy örül nekünk? De jó lenne ha örülne, mert egymást szeretjük, mert mások megmentésén fáradozunk, mert szolgálunk neki, tesszük a dolgunkat, és készségesen felismerjük a nekünk adott lehetőségeinket, amivel élünk is! Azt mondja az ige:

„... **ma, ha az Ő szavát halljátok...**” és „...**ma van a kellemes idő...**” és hogy „...**az alkalmat áron is megvegyétek...**!”

Munkálja ki bennünk Isten
Szentlelke, hogy olyan gyermekei
legyünk, akiben örömet leli a mi
Urunk!

Kiss Frigyes.

Gyülekezeti életképek

Beszámoló a 2011. május 6-8-ig az Erdélyben tett utazásunkról!

Huszonegy személyes utánfutós Mercédesz autóbusszal, Újvári Ferenc testvér imádságával, Isten áldásával május 6-án, reggel 6 óra után a Horváth Mihály térről elindultunk Szatmárnémeti felé. Huszta Tibor testvér volt a szervezője ennek az útnak, amit az Úr gazdagon megáldott.

Nagyon jól utaztunk, és Szatmárnémetiben Erdei Béla baptista testvér várt minket, aki megmutatta az Eroilor Revolutiei /István tér/ 9. alatt lévő szép karzatos baptista imaházat.

Ezután városnézésre került sor, különösen kiemelkedik a Rákóczi-szabadságharc békekötésének helye: 1711-ben volt a szatmári-béke, melynek emlékét a Károlyi Kastélymúzeum őrzi, ahol sok emléktárgy van kiállítva. Igen érdekes volt, hogy egy román hölgy tartott színvonalas előadást, amit nekünk magyarra fordítottak.

Délután Nagybányára utaztunk tovább, ahol Máti Csaba baptista testvér volt az idegenvezetőnk, aki szívvel-lélekkel, igen sok ismereteket adott közre útközben is. Este Nagybányán a szép, új baptista imaházban istentiszteleten vettünk részt. A helyi baptista prédikátor, dr. Kovács József fogadott minket, külön erre az alkalomra hívták össze a gyülekezetet, így szép számmal voltunk együtt. Újvári Ferenc baptista prédikátor a József utcából szolgált a Józsué 24:14-28 alapján, Újváriné Anikó testvérnő bizonyosságot tett. Volt több ének, szavalatok, a végén imaközösség. Az alkalom után egy vacsorával látott

vendégül a helyi gyülekezet, mely során jó beszélgetések alakultak ki a testvérekkel. Vacsora után késő este Koltóra utaztunk. Ott hívó családoknál kaptunk szállást, ahol ismét nagy szeretettel fogadtak minket.

Második nap Nagybányán meglátogattunk egy műemlék parasztházban lévő baptista gyülekezetet, ahol gyermekóra volt és két felnőtt tartotta a bibliaórát – Mátis Csaba testvér két unokája is ott volt. Igen örültem ennek a gyermekmunkának. Ezután következett az utazás Máramarosszigetre. Itt a református templomot tekintettük meg, amely egy hatalmas, gyönyörű templom, 160 tagja van a gyülekezetnek. Kékesi református lelkész testvér 32 éve szolgál itt. Elmondta, hogy fogynak a magyarok, két szórványt is gondoznak. Visszafelé megnéztük a Bársana-i ortodox kolostort, mely érdekes és szép volt.

Estére Szilágysomlyóra értünk, ott baptista testvérek vártak minket. Vacsorát kaptunk, beszélgettünk, későn fektüdtünk le, de jól aludtunk. Sok áldásban volt részünk az Úr által ezeken a szállásokon.

Harmadik nap: reggeli a fogadó baptista családnál. Szilágysomlyón az új baptista imaházban istentiszteleten vettünk részt. Szekrényes Pál baptista prédikátor testvér köszöntötte a vendégeket. Huszta Tibor testvér a Zsidók 12:14 igével köszöntötte a gyülekezetet. Az imaórai bevezető szolgálatra Kecskés Károly testvért /Keresztyén Testvér Gyülekezet/ kérték fel, az 1 Királyok 8:22-34 volt az alapige. Az istentiszteleten Újvári Ferenc testvér, a József utcai Baptista Gyülekezet prédikátora szolgált a 2. Királyok 5:1-17 igékkel. Utána ima-

közösség volt és énekek. Szekrényes Pál lelkipásztor testvér kiemelte: aki a Kősziklára építette életét nagyon fontos, mert Jézus Krisztus az örök kőszikla!

Istentisztelet után az egész gyülekezet és a vendégek együtt ebédelt az imaház ebédlőjében. Sok áldott beszélgetés volt a testvérekkel. Ebéd után Erdélyi János református tanár testvér igen érdekes előadást tartott a Báthory-vár területén. Bemutatta az önkormányzat újjáépítési terveit is a várral kapcsolatban.

Volt egy csoport, akik a Magurára mentek túrázni, a másik csoport Erdélyi János református testvérral megnézték a dombra épült katolikus templomot, és nagyon jó előadást hallgattak meg a templom történetéről. A város főterén felállított emlékmű történetét is megismerhettük Erdélyi testvér előadásából. Búcsúzóul székely kalácsot kaptunk útra és almákat ebéd után.

Hálások vagyunk az Úrnak az erdélyi testvérek vendégszeretetéért és mindenfajta szolgálataért. Hálások vagyunk az Úrnak a hitbeli beszélgetésekért, melyeket Ő készített el Köszönjük Huszta Tibor testvér sokoldalú szervező munkáját, és a szellemi szolgálatokban való aktív részvételét. Hálások vagyunk az Úrnak Újvári Ferenc testvér igeszolgálataiért és minden közreműködő testvér szolgálataért. Köszönjük a szerető Istennek, hogy testi, lelki és szellemi áldásban részesített mindnyájunkat.

Kecskés Károly

(József utcai Keresztyén Testvér Gyülekezet)

KISKŐRÖSÖN JÁRTUNK!

Verőfényes reggel indult kis csapatunk Kiskőrösre május 12-én, szívünkben azzal a reménnyel, hogy vihetjük gyülekezetünk köszöntését és szeretetét rég látott testvéreinkhez. A szeretetház gyülekezeti termében az otthon lakói helyüket elfoglalva – többen kerekesszékekben -, sokan már ismerősként fogadtak bennünket.

Fiatal lelkigondozójuk köszöntött bennünket és kért fel az istentiszteleten való szolgálatra. Hargas Gyula bácsi imája után közös énekben forrtunk össze. Közben versekkel buzdítottunk hálaadásra, Isten dicsőítésére. Igével Kecskés Károly, a Keresztyén Testvérgyülekezet vezetője szolgált a János 4. alapján. Idézte Jézus és a samáriai asszony találkozását. A környezete által elítélt, megvetett nőt Jézus nem kerülte el, hanem ott várta Jákób kútjánál. Az Úr Jézus ismeri szükségünket és a magára maradt, értéktelennek hitt, megterhelt lélekkel küzdőknek is felkínálja az életet vizet, a kegyelmet. Az igehirdetés után többen buzgón imádkoztak az idősök közül, hálásan a kegyelem idejéért, Isten gondviselő szeretetéért.

A közös ebéd után Erdeiné Piroska néni születésnapra köszöntésére gyűltünk össze az imateremben. Köszöntő szavak kíséretében kerültek elő a szeretetet kifejező kis csomagok, sütemények. Örültünk egymásnak, hálát adtunk, hogy Isten kegyelméből még találkozhattunk. Meglátogattuk Vodiczky Mária testvérnőt és több ismerősünket is.

Abban a reménységben búcsúztunk, hogy sikerült átadni valamit az otthon lakóinak az Úr Jézus szeretetéből. Szíveinkben hálával indultunk haza a nap áldásaiért, a gondviselésért, mellyel Isten körülveszi az itt élőket, hogy lelki táplálékról is gondoskodik a testi szükségletek kielégítése mellett. Testvérek! Hordozzuk Isten előtt imáinkban a testben – lélekben megfáradtatokat, hiszen tudjuk: nagy ereje van a hívó ember buzgó könyörgésének.

Kupeczkiné Anna

Férfikonferencia

Május 7-én az imaház egy rendkívül jó hangulatú férfikonferenciának adott otthont Bayer Áron szervezésében. Az ötlet különösen jó volt, mivel az előadónak, Meláth Attilának és a többi kiscsoportvezetőnek hála olyan alapvető témákba, kérdésekbe és..., hogy is mondjam csak..., szellemiségbe láthattunk bele, amik igen csak aktuálisak minden korok, de főleg napjaink felnövő fiúi számára.

„Call of Duty” (Hív a kötelesség) címszó alatt olyan kérdésekre világítottak rá, mint kötelességek felismerése, gazdálkodás az anyagiakkal, szerep és feladatok a párkapcsolatban, józan apaság és mindezt Isten szemüvegén keresztül. Úgy éreztem, hogy motiváló és lelkesítő volt ilyen jó példákat látni magunk előtt, tudva, hogy igenis van, nem is kevés férfi, akikben meglátszik Isten szellemiségének nyoma és eredménye. Délelőtt Meláth Attila tartott előadást nem kevés poénos, illetve elgondolkodtató, életszerű példa segítségével (jópárat saját életéből mutatott be), főleg arról, hogyan „apa” Isten embere. A délelőtti előadások és az ebéd után kiscsoportos beszélgetések indultak különböző, előre meghatározott témában. Kérdéseket tehetünk fel olyan dolgokról, amelyeknek még csak a kapujában állunk, és a csoportvezetők válaszoltak nekünk legjobb tudásuk és tapasztalataik szerint (köszönjük szépen). Kemény dolog a férfivá válás, és az ezen a napon elhangzottak is a Bibliával összezsengve azt üzenték, hogy aki komolyan gondolja és tényleg folyamatosan növekedni akar Istennel, annak nem lesz egy unalmas perce sem a halálig. A férfi nem születik, hanem formálódik. Én nagyon köszönöm ezt a napot, a tanítást, a gondolatokat és azt, hogy Isten megérteti velünk, mennyire fontos, hogy figyelmet fordítsunk az egészséges fejlődésre ilyen módon is. Örülök, hogy Isten engedi, hogy lehessenek ilyen alkalmak.

Sólyom Benjámin

Let's Colour
project

HelySZÍNelők a Koszorú oviban

Mire ezt az újságot a kezünkbe vesszük, már kiderül az internetes szavazás eredménye, eldől, bejutottunk-e az első három díjazott pályázatba, avagy sem. Amennyiben bejutottunk, nagy munka vár ránk, de ennyire még ne ugorjunk előre. Nézzük meg inkább, mi is történt eddig.

Egy hirtelen érkezett pályázati lehetőség... - ezzel indult minden. A pályázati kiírás alapján bármilyen közösség pályázhatott, aki szeretett volna egy falat, épületet, teret, stb. lefesteni, hogy színt vihessen vele az emberek életébe. Felmerült ötletként, hogy az ifjúság a közeli Koszorú Napköziotthonos Óvoda belső udvarát, falát, játékeit lefesthetné. Alig volt néhány napunk eldönteni, belevágunk-e, megkeressük-e az óvodát a lehetőséggel. Végülis úgy döntöttünk, belevágunk. Ettől a perctől kezdve folyamatosan élhettük át Isten csodáit. Szorított az idő, és az óvodával egyeztetni kellett volna, hogy benne lennének-e egy közös nevezésben a pályázaton. Alig volt szabad percem, ötletem sem volt, mikor jutok be az óvodavezetőhöz ezt megbeszélni. Alig hogy ez megfogalmazódott bennem, véletlen összefutottam az óvodavezetővel, 5 perc alatt egyeztettünk mindent, és így nekiláthattunk a fiatalokkal a kötelező pályázati videó elkészítésének. Még volt 5 napunk arra, hogy felvételeket készítsünk az oviról, az ifjúságról, és valamilyen keretet adjunk a videónak, de nem volt emberünk, aki felvegye a videó anyagot, aki megvágja, és egy kész anyagot készítsen belőle. De még mielőtt ezen időnk lett volna kétségbe esni, Isten megmutatta, kit kérjünk meg erre a feladatra: Rékát. Készséggel vállalta, lelkesen szervezte, és napokat, éjszakákat nem sajnálva végül is pont határidőre elkészültünk a videóval. Egy nagyon feszített, sok kérdőjellel teli hetünk volt, de Isten mindent megoldott, egy percre sem kellett aggódnunk, a tenyerén hordozott bennünket.

Május 15-e óta folyamatosan hirdetjük a pályázatunkat barátainknak, rokonainknak, gyülekezeteknek, munkatársaknak. Személyesen kérjük meg őket, hogy szavazzanak, álljanak a jó ügy

mellé, hogy elnyerhessük a festéshez szükséges eszközöket, festékeket. És ezek az ismerőseink lelkesen szavaznak, támogatnak minket, továbbadják a hírt ők is sokaknak, és biztatnak másokat szavazni. Hálásak vagyunk ezért Istennek, mert sikerült egy olyan videót készítenünk, ami bemutatja az ifjúságot, és azt, hogy a közösségünk tenni akar a körülöttünk élőkért. Bemutatja azt, hogy tetteken keresztül akarjuk megmutatni, hogy milyen munkát végzett el bennünk Isten. Tetteken keresztül akarjuk továbbadni Isten szeretetét. Ez egy óriási nyitási lehetőség mind a kerületben élők felé, mind a munkatársaink, osztálytársaink felé. Személyes tapasztalatom, hogy olyan munkatársaim, akik eddig hallani se akartak Istenről, Jézusról, de még csak a gyülekezetéről vagy ifjúságról sem, ők most rendszeresen kérdezik, hogy áll a szavazás, és érdeklődnek, kik is vagyunk. Tehát ha nem is nyerünk, akkor is kapcsolódási pontot találtunk sok helyi szervezettel, és elkezdtünk egy alapot lerakni sok ismerősünk szívében. Bármi is történik a pályázatban, folytassuk ezt a lelki munkát! Beszélgessünk barátainkkal, iskolatársainkkal, munkatársainkkal erről, és kérjük Isten áldását erre a lelki munkára is! És, ha megnyertük mostanra a pályázatot?! Akkor mindezek mellett fognunk kell az ecsetet és a festőhengert, és készíteni szívünk, lelkünk a munkára. Sok olyan szeretetétéhes emberrel fogunk találkozni, akik nemcsak a fizikai segítségünket várják, hanem egy mosolyt, egy beszélgetést, a gyerekek egy kis játékot is. Boldogságot vihetünk ezeknek az embereknek az életébe, és ez nagy felelősség! Mert ez csak akkor fog menni, ha olyan lelkülettel megyünk, hogy akárkivel találkozunk, elfogadjuk. Hogyha fáradt vagyok is, de meghallgatom, mert szüksége van rám! És hiszem, hogy mi is sokat fogunk kapni ezen keresztül, Isten megáldja a munkánkat mind fizikai, mind lelki téren, és hiszem, hogy ezáltal közelebb kerülhetnek sokan Istenhez.

Köszönjük a gyülekezet szavazatait és imatámogatását, lelkesítését!

A JUBI nevében:

Dobner Petra

Gyülekezetünk betegei

Burceva Jevdokíja	Maczkó Györgyné
Erdei Béláné	Mészáros Sándor
Gálffy Imre	Nagy Sándor és neje
Groska Erzsébet	Rumbold Gyula
Hetzke József	Sebők Györgyné
Husztai Tiborné	Sípos Terézia
Husztai Dezső	Sós Gábor és neje
Kántor Andrásné	Szalay Mihályné
Kántor Imréné	Szebeni Gyula és neje
Kárpáti Tivadarné	Tóth Imréné
Kiss Tamara	Vida Sándor és neje
Liptai Sándorné	Vodiczky Mária

„Mert a mi pillanatnyi, könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk, mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.” (2Kor 4:17-18)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek el imádkozni! Jézus Krisztus, az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Hirdetések

Fájdalommal tudatjuk azokkal, akik ismerték és szerették, hogy Kiss Emilné Boros Lídia életének 59. évében elköltözött Teremtő Urához. Temetése június 11-én,

szombaton 11:45-kor lesz Kecskeméten a központi temetőben. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak!

*„Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlenségét megsegíti.”
(Ézs. 40:29)*

P E D A G Ó G U S N A P

Szeretettel köszöntjük a gyermekek, ifjak tanításával foglalkozó tanítókat, pedagógusokat! Isten áldását kívánjuk munkájukra, s a jövő nemzedék életére, megköszönve önfeláldozó munkájukat.

„...bízad azokra, akik mások tanítására alkalmasak.” (2Tim 2:2)

A **Nyugdíjas Klub** következő alkalmá június 9-én, csütörtökön 15:00 órai kezdettel lesz megtartva a József u. 12. szám alatt. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

*

Lapzártánk minden hónap 15-e.

Szerkesztők

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható újságunk!

Folyamatosan kerülnek fel az igehirdetések is.

Rendszeres alkalmaink :

Gyermekbiblikör: vasárnap de. 9:00.

Imaóra: vasárnap de. 9:00.

Istentisztelet: vasárnap de. 10:00.

Istentisztelet: vasárnap du. 17:00.

Bibliaóra: szerda este 18:00.

Énekóra: szerda este 19:00.

Mindenkit szeretettel várunk!